

Begrundelse

Hensigten med registerloven er, at offentlige registre kun må godkendes af vedkommende minister eller efter beslutning truffet af vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse.

Svar (22/2 95)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

I besvarelsen af 9. februar 1995 af spørgsmål nr. S 727 er bl.a. omtalt en ændring af lov om offentlige myndigheders registre i 1991.

Ved denne lovændring blev offentlige registre, der ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter, samt visse andre registre uden oplysninger om rent private forhold undtaget fra kravet om fastsættelse af forskrifter og politisk godkendelse.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres følgende om baggrunden for lovændringen (F.T. 1991/92, tillæg A, sp. 945 f):

»1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre en forenkling af lov om offentlige myndigheders registre især med hensyn til den administrative sagsbehandling i forbindelse med oprettelse af registre.

Lovforslaget er udformet under hensyn til de synspunkter, der kom frem under den registerkonference, som Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark afholdt den 21. og 22. august 1990 med deltagelse af blandt andet repræsentanter for kommunerne og for Folketingets partier.

... Fra kommunal side er det især reglerne om, at kommunalbestyrelsen som sådan skal godkende oprettelsen af registre, og kravene til udarbejdelse af til tider ganske omfattende forskrifter for det enkelte register, der har givet anledning til kritik. ...«

Det er således ikke korrekt, når det i begrundelsen for spørgsmålet er anført, at hensigten med registerloven er, at offentlige registre kun må oprettes efter beslutning truffet af vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse. Efter den lovændring, som et enigt Folketing vedtog i 1991, gælder dette kun registre med fortrolige oplysninger.

Som justitsminister har jeg ikke mulighed for at pålægge de kommunale politikere pligter, der ikke følger af registerloven.

Spm. nr. S 761

Til indenrigsministeren (27/1 95) af:
Pia Kjærsgaard (FP):

»Lægger Norge andre kriterier til grund for hjemsendelse af tamilske flygtninge end Danmark og i bekræftende fald hvilke?«

Begrundelse

Danmark har indtil d.d. kun hjemsendt to af de herboende tamilske flygtninge, mens de norske myndigheder har hjemsendt 300.

Svar (14/2 95)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Med udgangspunkt i den anførte begrundelse for spørgsmålet har Indenrigsministeriet ved besvarelsen af spørgsmålet lagt til grund, at det ønskes oplyst, om Norge ved endeligt afslag på asyl til srilankanske statsborgere lægger andre kriterier til grund end Danmark ved udsendelsen af de pågældende.

Hverken i Norge eller i Danmark udsender man asylansøgere til et land, hvor de pågældende risikerer forfølgelse, eller hvor de pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Man kan således ikke sige, at Norge lægger andre kriterier til grund for hjemsendelsen af afviste asylansøgere, end Danmark gør. Imidlertid er den tekniske tilrettelæggelse af udsendelsesproceduren forskellig.

I Danmark har man i forbindelse med udsendelser af asylansøgere fra Sri Lanka, der har fået endeligt afslag på ansøgning om asyl, etableret en særlig udsendelsesprocedure, der bl.a. indebærer, at Rigspolitechefen, afdeling E, i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser, forinden udsendelsesprocedure iværksættes, om fornuddent fra hjemlandets nærmeste ambassade tilvejebringer rejslegitimation.

Siden efteråret 1994 har Rigspolitiet modtaget et mindre antal udsendelsessager, hvor der har foreligget gyldig rejslegitimation. Den 17. januar 1995 foretog Rigspolitiet en ledsaget udsendelse i overensstemmelse med den særlige udsendelsesprocedure.

Justitsdepartementet i Norge har telefonisk over for Indenrigsministeriet oplyst, at man i Norge på baggrund af retningslinjer fra De For-